

Kar Yağıyordu

– Mehmet Avcı · 14 Eylül 2011

Kar yağıyordu, şehir tir tir titrerken. Adam ellerini ağzına götürüp buğusunda ısınıyordu. Birazdan düşecekti kar'a boylu boyunca, bıyıkları nefesinin buğusundan buz tutmuştu. Soğuk iyice işlemiştii iliklerine kadar. Gecenin en acımasız anıydı. Sokaklar sığınacak bir apartman arıyordu. O, ayrılığın acısı ile sokaklara vurmuştu kendini. Tam yirmi kere geçtiği evin önünden bir kez daha geçti. Gözetlediği evin lambası hala yanıyordu. Herkes sessiz bir uykudaydı. O da bu ayrılığın acısı ile kıvranıyordu belli ki. Daha fazla dayanamadı apartmanın kapısından içeri girdi. Lamba yandı, kadın saatlerdir kapının önünde volta atıyordu. Apartman ışığının yandığını görünce içinde bir heyecan koptu. Kapı deliğinden apartmanı gözetliyordu. Adımlar git gide yaklaşıyordu. Derken kesildi ses, adam apartman boşluğunda ki kalorifere yaslanıp ısınıyordu. Ara koridordaki ışık söndü, kadın devam etti voltalarına. Kendi kendine sordu: "neden hala dönmemişti." Daha önce hiç bu kadar uzun sürmemişti gelmeyişi. Adam yerinden doğruldu, birkaç merdiven daha çıktı ama ışıkları yakmadı. Kapının önüne geldi, o koku burnundaydı işte. Sevdiği kadının kokusuydu bu. Derin bir nefes çekti " Neden bittik" diye geçirdi içinden. Kadın koridordan içeri doğru yöneldi. Sevdiği adamın defterini açtı. Son yazdığı şiiri okumaya başladı.

"Senden bir gün olsun gidemedim
Ayaklarım yolundan kopmadı
Koptu bir gece ellerim"

Yazıyordu son dizelerde, kopmuştu elleri. Sonunu yazmıştı sanki birkaç gece önce. Bunca tartışmaların doğuracağı yoksunluklar ta o günden belliymiş demek ki. Ama çok seviyordu, çok sevildiğine de inanıyordu kadın. Sonları böyle olmamalıydı. Pencereden dışarı baktı. Yetinmedi camı açtı. İçeri soğuk, atıverdi kendini. Üşüdü, hemen kapadı camı. Nereye giderdi bu soğukta. Ondan başka kimsesi yoktu bu şehirde. Hem alışık da değildi onsuz uyumaya; "ne yapar ne ederdi dışarıda." Adam kapı eşiğinde gözlerinde yaşlar gururunu yenmeye çalışıyordu. Dilinde o şarkı vardı, kadın da bir süre sonra son aldıkları albümü taktı, o şarkı çalıyordu.

"Ben bu yüzden hiç kimseden gidemem gitmem. Unutamam acı tatlı ne varsa hazinemdir"

Kapı tokmağını sıkı sıkıya tuttu adam, kadın müziğin sesini son ses açmış ağlıyor bir yandan da bağıra çağıra şarkıyı söylüyordu. Kapıyı iki kez çaldı adam. Kadın duymadı, bir kez daha denedi, yine ses yoktu. Başını eğdi önüne, ışığı yaktı; merdivenleri ağır ağır iniyordu. Tam apartman kapısından çıkıyordu ki, kadın apartman ışığını fark etti. Kapıyı açtı seslendi. Adam çıkmıştı kapıdan, duymadı sevgilisin seslendiğini. Kadın cevap alamadı, kapattı kapısını içeri geçti "dönmeyeceksin lanet olası" dedi koltuğa bıraktı kendini. Yastık onun dizinin yerini tutmuyordu Hem saçlarını okşayan el de yoktu, gözlerine o sevgiyle bakan gözler de.

Adam sahile indi, fırtına vardı denizden şiddetli poyraz esiyordu, montunun yakasını kaldırdı, gözlerini kısıtı ufku izliyordu. Karanlığa bakıyordu. Birazdan bir ihtiyar yanaştı yanına "bir sigaran var mı genç?" sesi ile kendine geldi. Elinde şarap şişesi ile yüzü gözü kir içinde, kirli gri sakallı bir ihtiyar vardı. İç cebine el attı, paketi çıkarıp ona bir sigara uzattı, bir tane de kendisine çıkardı. Adam şarap şişesini uzattı "bir yudum al, için ısınır delikanlı" dedi. Şarabı aldı bir yudum içti ve içinde bir sıcaklık hissetti. Tıpkı o geceki gibiydi. Özenle hazırlanmış bir sofraya, mumlar, fonda özenle seçilmiş bir müzik... Gözlerinin içi parlıyordu. İhtiyarın yersiz sorusu ile bozuldu hayali. "Sen gibiler pek gelmez buralara bu saatte; hayrola? " Kafasını ihtiyara çevirdi, gülümsedi. "Aşk" dedi. İhtiyar kahkahayı bastı; gecenin sessizliğini ihtiyarın sesi kaplamıştı. Genç sinirlenmişti ihtiyara. "Neden gülüyorsun be adam neden?" dedi. İhtiyar halime bak der gibi bir surat ifadesi ile "Aşk" dedi. Sonra cebinden bir kâğıt çıkardı gence uzattı. Karanlığa karışıp gitti... Genç, kâğıdı açtı; bir şiir vardı içinde, okumaya başladı.

"Adın Ölüm Olsun

Dilimde iki hece adın kaldı
Gözümde ferin
Bir gece git dedin, gittim
Bir daha da geri dönmedim

Sokaklar sevgilim oldu
Koynuma giren çıplak azgın kadın
Beni sarıp sarmalayan kollarıyla

Kadehler ve ara sıra topladığım izmaritler
Sensizliğin kadim yoldaşları
Sen git dedin bir gece
Ben terk ettim bizi

Sen sende kal ben sokaklarda..."

Aynı acıyı yaşamışlardı biraz önce kaybolan adamlarla. Onun o halini görünce korku sardı yüreğini. Aşk böyle miydi gerçekten? Dönmeliydi koşarak, son sürat. Gitti, sokağa yaklaşırken sesler çoğalmaya başlamıştı. Bir kalabalık vardı. Git gide daha da yükseliyordu sesler. Apartmanın önünde kalabalığı görünce korku sardı içini. Dışarıda bekleyenlere ne olduğunu sordu. Daireyi gösterip "şu sese baksana kardeşim, gecenin yarısı bu kadar ses mi açılır" yanıtını alınca rahatlamıştı. Apartmana girdi, koşarak merdivenleri çıktı. Kapının önünde bir kalabalık daha vardı; onu gören komşular geri çekildi, kapıda çilingir vardı. Ne olduğunu sordu. İçerden cevap alamadıklarını söylediler. Bu sırada kapıyı açmıştı çilingir. Adam koşarak içeri girdi. Sevgilisi her gece dizlerinde uyutup saçlarını okşadığı koltukta

bileklerini kesmiş uzanıyordu. Beyaz koltuğun üstünde kanından bir yazı vardı. "Sen terk ettin bizi". Dizlerinin bağı çözülmüştü. İnanamadı... Başını kadının kalbine yasladı. Bir zamanlar kendisi için atan kalp artık kendisi için durmuştu. Komşular ambulans çağırdılar. Sevgilisini, uğruna bir ömür adayacağı, ama uğruna adanan bir ömrü kaybetmişti. Uzun bir aradan sonra eve gitti eşyalarını topladı. Defterini aldı. Defterin arasında kalemi gördü, sayfayı açtı; bir şiir vardı.

"Gitmeseydin

Uzanıp dizine saatlerce
Saçlarımı okşamamı bekledim
Gözlerime dayayıp gözlerini
Sevişmeni diledim

Gittin bir gece terk ettin bizi
Gitmek nasıl anlatmak istedim"

Şiiri okudu, o sayfayı koparıp cebine koydu. Ağır ağır çıktı evden. Arkasından merakla bakan komşular, sokağın köşesini dönene kadar, gözleriyle takip ettiler adamı; sonra kayboldu gitti. Uzun zaman gören olmadı. Ta ki bir gece sevgilisinden kopan bir adamın kendini sahile vurmasına kadar; En son o gördü onu. "bir sigaran var mı genç" dedi. Sigarasını içip, bir yudum şarap ısmarladı. Sonra iç cebinden bir kâğıt çıkarıp gence uzattı. Sonra karanlığa karıştı...

29.12.2008 – Ağrı